Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

Visual Library

61 Et ait alter, Sequar te Domine: sed permitte mihi primùm renuntiare his qui domi sunt.

62 Ait ad illum Iesus, Nemo mittēs manum suam ad aratrum, & respiciens retrò, aptus est regno Dei.

CAP. X.

1 Post hæc autem designauit Dominus & alios septuagintaduos, & misit illos binos ante faciem suam, in omnem ciuitatem & locum quo erat ipse venturus.

2 Et dicebat illis, Messis quidem multa, operarij autē pauci, Rogate ergo Dominū messis, vt mittat operarios in messem suam.

3 Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos.

4 Nolite portare sacculum, neque peram, neque calceamenta: & neminem per viam salutaueritis.

5 In quācunque domum intraueritis, primùm dicite, Pax huic domui

6 Et si ibi fuerit filius pacis, requiescet super illum pax vestra: sin autem, ad vos reuertetur.

autem prius Dn̄e mi post te veniam alius ei dixit
אמר לה אחרנא אתא בתרך מרי לוקדם דין
ei dixit & veniam domesticis meis vale dicam iens mihi permitte
פס ליאזל אשלם לבני ביתי ואתא : 62 אמר לה
& respicit paris bou̅ aratrum ad manum suā admouet homo non Iesus
ישוע לא אנש רמא אידה על הרבא דפדנא והאר
Dei ad regnum & aptus est à tergo
לבסתרה וחשח למלכותה דאלהא :

10 Caput
קפלאון י

candidatorum hebdomadis in sabbatho quarto die
דיום ארבעא בשבא דשבתא דחורא

septuaginta alios discipulis suis è Iesus secreuit hæc post
בתר הלין פרש ישוע מן תלמידוהי אחרנא שבעין
& ciuitatem locum in omnem faciē suam ante duos duos eos & misit
ושדר אנון תרין תרין קדם פרצופה לכל אתר ומדינא
& operarij multa messis eis & dixit vt veniret erat quo futurus
דעתיד הוא למאזל : 2 ואמר להון חצדא סגי ופעלא
in messem suam operarios vt emittat messis Domino à igitur petite pauci
זעורין בעו הכיל מן מרא חצדא דנפק פעלא לחצדה :
lupos inter oues tanquā vos sum mittens ego ecce ite
3 זלו הא אנא משדר אנא לכון איך אמרא ביני דאבא :
calceos neque peram neque marsupia vobis portaueritis ne
4 לא תשקלון לכון כיסא ולא תרמלא ולא מסנא
& in quam rogaueritis ne in via cuiusquam & de pace
ובשלמא דאנש באורחא לא תשאלון : 5 ולאינא
huic domui pax dicite prius eritis quā intrātes domum
ביתא דעאלין אנתון לוקדם אמרו שלמא לביתא :
verò etsi pax vestra super eum requiescet pacis filius illic fuerit
6 ואן אית תמן בר שלמא נתתניח עלוהי שלמכון ואן דין
reuertetur ad vos pax vestra non
לא שלמכון עליכון נהפוך :

61 εἶπε δὲ καὶ ἕτερος, ἀκολουθήσω σοι κύριε, πρῶτον δὲ ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν μου. 62 εἶπε δὲ
πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω, εὔθετός ἐστιν εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ.

Κεφ. ι.

1 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ κύριος καὶ ἑτέρους ἑβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου
αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἔμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι. 2 Ἔλεγεν οὖν πρὸς αὐτούς, ὁ μὲν θερισμὸς πολύς, οἱ
δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. 3 ὑπάγετε·
ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς, ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων. 4 μὴ βαστάζετε βαλάντιον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑπο-
δήματα· καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε. 5 εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε, εἰρήνη τῷ οἴ-
κῳ τούτῳ. 6 καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς
ἀνακάμψει.

Et quæ illorũ ex & bibẽtes vos edentes estote domo autẽ in ea
7 בה דין בביתא הוו כד לעסין אנתון ושתין מן דילהון
in domum domo detransieritis nec mercede sua operari⁹ enim est dignus
שוא הו גיר פעלא אגרה ולא תשנון מן ביתא לביתא ׃
edite vos & exceperint eritis quam ingressi ciuitatem & in quam
8 ולאידא מדינתא דעאלין אנתון ומקבלין לכון לעסו
& dicite in ea q ægroti fuerint eos & sanate vobis ꝙ apponitur id
מדם דמתתסים לכון׃ 9 ואסו לאילין דכריהין בה ואמרו
verò inquam Dei regnum ad vos ap.ppinquauit eis
להון קרבת עליכון מלכותה דאלהא ׃ 10 לאידא דין
vobis exite vos exceperint nec * eritis quã ingressi ciuitatem
מדינתא דעאלין אנתון ולא נקבלונכון פוקו לכון
ex in ped.nost.nobis q adhæsit puluerem etiam & dicite in plateas
בשוקא ואמרו ׃ 11 ואף חלא דדבק לן ברגלין מן
quòd ap.ppinquauit scitote hoc veruntamen vobis excutimus vrbib⁹ vestris
מדינתכון נפצינן לכון ברם הדא דעו דקרבת לה
ꝙ Sodomæ vobis ego dico Dei regnum ad vos
עליכון מלכותה דאלהא ׃ 12 אמר אנא לכון דלסדום
Corozain tibi væ * illi ciuitati quàm illo in die remissius erit
נהוא ניח ביומא הו או למדינתא הי ׃ 13 וי לכי כורזין
quę fue.virtutes fuissent & in Sidone in Tyro quia si Bethsaida tibi væ
וי לכי ביתצידא דאלו בצור ובצידן הוו חילא דהוו
Tyro veruntamen pœnit.egissent & in cinere in sacco iã olim in vobis
בכין כבר דין בסקא ובקטמא תבו ׃ 14 ברם לצור
Capharnaum & tu vobis quã iudicij in die remiss⁹ erit & Sidoni
ולצידן נהוא ניח ביומא דדינא או לכין ׃ 15 ואנתי כפרנחום
deprimeris ad inferos vsque exaltata es ad cælum quæ vsque illa
הי דעדמא לשמיא אתתרימתי עדמא לשיול תתחתין ׃
reiicit is me reiicit qui vos & is audit me audit qui vos is
16 מן דלכון שמע לי שמע ומן דלכון טלם לי הו טלם
qui misit me eum reiicit reiicit qui me & is
ומן דלי טלם טלם למן דשלחני ׃

7 In eadem autem domo
manete edentes & bibentes
quæ apud illos sunt: dignus
est enim operarius mercede
sua. Nolite transire de domo
in domum.
8 Et in quãcunque ciuitatẽ
intraueritis, & susceperint
vos, manducate quæ appo-
nuntur vobis:
9 Et curate infirmos qui in
illa sunt, & dicite illis, Ap-
propinquauit in vos regnum
Dei.
10 In quãcunque autem ci-
uitatem intraueritis, & non
susceperint vos, exeuntes in
plateas eius, dicite,
11 Etiam puluerem qui ad-
hæsit nobis de ciuitate ve-
stra, extergimus in vos. tamẽ
hoc scitote, quia appropin-
quauit regnum Dei.
12 Dico vobis, quia Sodo-
mis in die illa remissius erit,
quàm illi ciuitati.
13 Væ tibi Corozaim, Væ
tibi Beth-saida: quia si in
Tyro & Sidone factæ fuis-
sent virtutes quæ factæ sunt
in vobis, olim in cilicio & ci-
nere sedentes pœniterent.
14 Veruntamen Tyro & Si-
doni remissius erit in iudi-
cio, quàm vobis.
15 Et tu Capharnaum vs-
que ad cęlum exaltata, vsque
ad infernum demergeris.
16 Qui vos audit, me audit:
& qui vos spernit, me sper-
nit. Qui autem me spernit,
spernit eum qui misit me.

7 ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ᾽ αὐτῶν· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστί. μὴ
μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν. 8 καὶ εἰς ἣν δ᾽ ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε τὰ παρατι-
θέμενα ὑμῖν· 9 καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς, ἤγγικεν ἐφ᾽ ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.
10 εἰς ἣν δ᾽ ἂν πόλιν εἰσέρχησθε, καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς, εἴπατε, 11 καὶ
τὸν κονιορτὸν τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν τοῦτο γινώσκετε, ὅτι ἤγγικεν ἐφ᾽
ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. 12 λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσται ἢ τῇ πόλει
ἐκείνῃ. 13 οὐαί σοι Χοραζίν, οὐαί σοι Βηθσαϊδά, ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν
ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καθήμεναι μετενόησαν. 14 πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν τῇ
κρίσει, ἢ ὑμῖν. 15 καὶ σὺ Καπερναοὺμ ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ. 16 ὁ ἀκούων
ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

17 Reuersi sunt autem septuaginta duo cum gaudio, dicentes, Domine, etiam dæmonia subiiciuntur nobis in nomine tuo.
18 Et ait illis, Videbam Satanam sicut fulgur de cælo cadentem.
19 Ecce, dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes & scorpiones, & super omnē virtutem inimici: & nihil vobis nocebit.
20 Veruntamen in hoc nolite gaudere, quia spiritus vobis subiiciuntur: gaudete autem quòd nomina vestra scripta sunt in cælis.
21 In ipsa hora exultauit in Spiritu Sancto, & dixit, Cōfiteor tibi Pater, Domine cæli & terræ, quòd abscondisti hæc à sapientibus & prudentibus, & reuelasti ea paruulis. Etiam Pater, quoniam sic placuit ante te.
22 Omnia mihi tradita sunt à Patre meo. Et nemo scit quis sit Filius, nisi Pater: & quis scit Pater, nisi Filius, & cui voluerit Filius reuelare.
23 Et conuersus ad discipulos suos dixit, Beati oculi qui vident quæ vos videtis.
24 Dico enim vobis, quòd multi Prophetæ & reges voluerunt videre quę vos videtis, & non viderunt: & audire quæ auditis, & non audierunt.

ei & dicunt magno cum gaudio quos miserat septuag. illi & reuersi sunt
17 והפכו הנון שבעין דשדר בחדותא רבתא ואמרין לה
dixit verò ipse in noīe tuo nobis subiiciuntur dæmonia etiā Dn̄e mi
מרן אף שאדא משתעבדין לן בשמך : 18 הו דין אמר
cælo de fulgur sicut q caderet Satanam ipsum eram videns
חזין הוא הוית לה לסטנא דנפל איך ברקא מן שמיא :
serpentes calcantes vt sitis potestatem vobis ego do ecce
19 הא יהב אנא לכון שולטנא דהויתון דישין חוותא
erit vob. molest. nō & aliquid inimici vim & omnē & scorpiones
ועקרבא וכלה חילה דבעלדבבא ומדם לא נהרכון :
vobis subiiciuntur quia dæmonia gaudeatis ne in hoc veruntamen
20 ברם בהדא לא תחדון דשאדא משתעבדין לכון
hora in illa in cælo scripta sunt q nomina vestra gaudete
חדו דשמהיכון אתכתבו בשמיא : 21 בה בשעתא
Pater mi tibi ego confiteor & dixit sanctitatis in spiritu Iesus exultauit
דיץ ישוע ברוחא דקודשא ואמר מודא אנא לך אבי
& prudentibus sapientibus à hæc q abscōderis & terræ cæli Domine
מרא דשמיא ודארעא דכסית הלין מן חכימא וסכולתנא
coram te voluntas fuit quia talis Pater mi etiam infantibus ea & reuelasti
וגליתאנין לילודא אין אבי דהכנא הוא צבינא קדמיך :
tradita sunt omnia eis & dixit discip. suos ad & cōuersus est
22 ואתפני לות תלמידוהי ואמר להון כל מדם אשתלם
Pater & quis Pater nisi filius quis nouit homo & nō Pat. meo à mihi
לי מן אבי ולא אנש ידע מנו ברא אלא אן אבא ומנו אבא
& cōuersus reuelare filius voluerit cui si & is filius nisi
אלא אן ברא ולמן דאן נצבא ברא דנגלא : 23 ואתפני
quę vidēt oculi beati & dixit seorsim discipulos suos ad
לות תלמידוהי בלחודיהון ואמר טוביהין לעינא דחזין
multi q prophetę enim vobis ego dico videtis quod vos id
מדם דאנתון חזין 24 אמר אנא לכון גיר דנביא סגיאא
& audire viderūt & non vos q videtis id videre voluerūt & reges
ומלכא צבו דנחזון מדם דחזין אנתון ולא חזו ולמשמע
audierunt & non auditis quod vos id
מדם דאנתון שמעין ולא שמעו :

17 ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες, κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί
σου. 18 εἶπε δὲ αὐτοῖς, ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα. 19 ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν
τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδι-
κήσῃ· 20 πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν
ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. 21 ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν, ἐξομολογοῦμαί σοι
πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ
πατήρ· ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου. 22 πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς γινώ-
σκει τίς ἐστιν ὁ υἱός, εἰ μὴ ὁ πατήρ· καὶ τίς ἐστιν ὁ πατήρ, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι. 23 καὶ
στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς, κατ' ἰδίαν εἶπε, μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε. 24 λέγω γὰρ
ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ
ἤκουσαν.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ieiunij sextę in sabbatho vnius ad vesperas
דרמשא דחד בשבא דו דצומא

quid Doctor & ait vt eum tẽtaret surrexit vnus scriba & ecce
25 והא ספרא חד קם דנסיוהי ואמר מלפנא מנא
ei dixit Iesus verò ipse quæ in perpetuũ vitã vt hæreditem faciam
אעבד דארת חיא דלעלם׃ 26 הו דין ישוע אמר לה
& dixit respõdit tu legis quomodo scriptũ est quomodo in lege
בנמוסא איכנא כתיב איכנא קרא אנת׃ 27 ענא ואמר
anima tua tota & ex corde tuo toto ex Deum tuũ Dominum vt diligas ei
לה דתרחם למריא אלהך מן כלה לבך ומן כלה נפשך
animã tuam sicut & proximũ tuũ mẽte tua tota & ex virib. tuis totis & ex
ומן כלה חילך ומן כלה רעינך ולקריבך איך נפשך׃
& viues fac hoc dixisti rectè Iesus ei dixit
28 אמר לה ישוע תריצאית אמרת הדא עבד ותחא׃
proxim⁹ me⁹ ecquis est ei dixit semetipsum iustificare vellet cùm verò ipse
29 הו דין כד צבא למזדקו נפשה אמר לה ומנו קריבי׃
Ierusalem ex erat descendens vnus vir Iesus ei dixit
30 אמר לה ישוע גברא חד נחרת הוא מן אורשלם
& percusserũt eũ & spoliau. eũ latrones in eum & irruerunt in Iericho
לאיריחו ונפלו עלוהי לסטיא ושלחוהי ומחאוהי
& accidit & abiere anima in eo subsisteret paululũ cùm & reliquer. eũ
ושבקוהי כד קליל קימא בה נפשא ואזלו׃ 31 וגדש
& transiuit & vidit eũ illam per viam esset descendẽs vn⁹ vt sacerdos
כהנא חד נחרת הוא באורחא הי וחזיהי ועבר׃
& pteriit & vidit eum locum ad eum accessit veniens leuita etiã & sic
32 והכנא אף ליוא אתא מטא להי דוכתא וחזיהי ועבר׃
existens ipse vbi venit esset iter faciens cũ Samaritanus autẽ quidam
33 אנש דין שמריא כד רדא הוא אתא איכא דאיתוהי
& obligauit & accessit super eum & misertus est & vidit eum erat
הוא וחזיהי ואתרחם עלוהי׃ 34 ואתקרב ועצב
asinũ suũ super & posuit eũ & oleum vinum super ea & infudit vulnera eius
מחותה ונצל עליהין חמרא ומשחא וסמה על חמרה
de eo & curam habuit in diuersoriũ & addux. eum
ואיתיה לפותקא ואתבטל לה עלוהי׃

25 Et ecce quidam Legisperitus surrexit, tentans illum, & dicens, Magister. quid faciendo vitam ęternam possidebo?
26 At ille dixit ad eum, In Lege quid scriptum est? quomodo legis?
27 Ille respondens dixit, Diliges Dominum Deum tuũ ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex omnibus viribus tuis, & ex omni mente tua: & proximum tuum sicut teipsum.
28 Dixitque illi, Rectè respondisti: hoc fac & viues.
29 Ille autem volens iustificare seipsũ, dixit ad Iesum, Et quis est meus proximus?
30 Suscipiens autem Iesus dixit, Homo quidam descendebat ab Ierusalem in Iericho, & incidit in latrones, qui etiam despoliauerũt eũ, & plagis impositis abierunt semiuiuo relicto.
31 Accidit autem vt sacerdos quidam, descenderet eadem via: & viso illo præteriuit.
32 Similiter & Leuita, cùm esset secus locum, & videret eum, pertransiit.
33 Samaritanus autem quidam iter faciens, venit secus eum: & videns eum, misericordia motus est.
34 Et appropians, alligauit vulnera eius, infundens oleũ & vinum: & imponens illũ in iumentum suum, duxit in stabulum, & curam eius egit.

25 καὶ ἰδοὺ νομικός τις ἀνέστη, ἐκπειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων, διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομή-
σω; 26 ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτὸν, ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; 27 ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν,
ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. 28 εἶπε δὲ αὐτῷ, ὀρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ.
29 ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; 30 ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν, ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼ, καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν. οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν, καὶ πλη-
γὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. 31 κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ
ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν. 32 ὁμοίως δὲ καὶ Λευΐτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντι-
παρῆλθε. 33 Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἐσπλαγχνίσθη· 34 καὶ προσ-
ελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν εἰς
πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

35 Et altera die protulit duos denarios, & dedit stabulario, & ait, Curam illius habe, & quodcunque supererogaueris, ego, cùm rediero, reddam tibi.

36 Quis horū trium videtur tibi proximus fuisse illi qui incidit in latrones?

37 At ille dixit, Qui fecit misericordiam in illum. Et ait illi Iesus, Vade, & tu fac similiter.

38 Factum est autem dum irent, & ipse intrauit inquoddam castellū: & mulier quædā Martha nomine, excepit illum in domum suam.

39 Et huic erat soror nomine Maria. quæ etiam sedens secus pedes Domini, audiebat verbum illius.

40 Martha autē satagebat circa frequens ministeriū: quę stetit, & ait, Domine, nō est tibi curæ quòd soror mea reliquit me solam ministrare? dic ergo illi vt me adiuuet.

41 Et respondens dixit illi Dominus, Martha, Martha, solicita es, & turbaris erga plurima.

42 Porrò vnum est necessarium. Maria optimam partē elegit, quę non auferetur ab ea.

CAP. XI.

hospiti dedit denarios duos deprōpsit diei & mane
ולצפרה דיומא אפק תרין דינרין יהב לפותקיא
rediero eūm impēderis ampli' quid etsi de eo solicitus sis ei & dixit
אמר לה יצף דילה ואן מדם יתיר תפק מא דהפך
videtur tribus his ex igitur quis tibi ego dabo ego
איהב אנא לך ׃ 36 מנו הכיל מן הלין תלתא מתחזא
dixit verò ille latronū in manus qui incidit ei proximus quòd fuerit
דהוא קריבא להו דנפל באידי גיסא ׃ 37 הו דין אמר
sic tu etiam abi Iesus ei dixit super eo qui misertus
דאתרחם עלוהי אמר לה ישוע זל אף אנת הכנא
faciens
הוית עבד ׃

sanctarum mulierum in cōmemoratione lectio
קרינא בדוכרנא דנשא קדישתא

vnum in pagum ingressus est in via iter facerēt ipsi vt cùm & fuit
38 והוא דכד הנון רדין באורחא על לקריתא חדא
& erat in domū suā excepit eum Martha cuius nomen & mulier
אנתתא דשמה מרתא קבלתה בביתה ׃ 39 ואית הות
Dnī nostri pedes ad sedit & veniēs Maria cuius nomē soror
חתא דשמה מרים ואתת יתבת לה לות רגלוהי דמרן
in ministerio erat anxia verò Martha sermones eius erat & audi
שמעא הות מלוהי׃ 40 מרתא דין עניא הות בתשמשתא
ꝙ soror mea tibi est curæ nō Dnē mi ei dixit & veniens multo
סגיאתא ואתת אמרא לה מרי לא בטיל לך דחתי
me adiuuet ei dic administrādum solam reliquit me
שבקתני בלחודי למשמשו אמר לה מעדרא לי ׃
& distraheris solicita es Martha Martha ei & dixit Iesus respondens
41 ענא ישוע ואמר לה מרתא מרתא יצפתי ורהיבתי
autē Maria quod requiritur autem est vnum plurima in
על סגיאתא ׃ 42 חדא הי דין דמתבעיא מרים דין
ab ea auferetur quæ non ipsa sibi elegit bonam partem
מנתא טבתא גבת לה הי דלא תתנסב מנה ׃

11 Caput
קפלאון יא

35 καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθών, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, ἐπιμελήθητι αὐτοῦ·
καὶ ὅ,τι ἂν προσδαπανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με, ἀποδώσω σοι. 36 Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν δοκεῖ σοι
πλησίον γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς; 37 ὁ δὲ εἶπεν, ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς, πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως. 38 ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς, καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τι-
νά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. 39 καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρι-
ὰμ, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. 40 ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ
πολλὴν διακονίαν. ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε, κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ
ἵνα μοι συναντιλάβηται. 41 ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς, Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς, καὶ τυρβάζῃ περὶ
πολλά· 42 ἑνὸς δέ ἐστι χρεία. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

Κεφ. ια.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ieiunium præcedentis hebdomadis in sabbatho tertię ad vesperas
דרמשא דתלתא בשבא דשבתא קדמיתא צומא
ei dixit absoluisset cùm vno in loco oraret vt cùm & fuit
1 והוא דכד מצלא בדוכתא חדא כד שלם אמר לה
Ioannes etiam sicut orare doce nos Dnē nost. discipulis suis ex vnus
חד מן תלמידוהי מרן אלפין למצליו איכנא דאף יוחנן
estis orantes cùm Iesus eis dixit discipulos suos docuit
אלף לתלמידוהי: 2 אמר להון ישוע אמתי דמצלין אנתון
adueniat nomē tuū sanctificetur q es in cælis Pat nost. dicētes estote sic
אבונא הויתון אמרין אבון דבשמיא נתקדש שמך תאתא
in terra etiam in cælo sicut voluntas tua fiat regnū tuum
מלכותך נהוא צבינך איך דבשמיא אף בארעא:
pecca. nost. nobis & remitte quotidie indigētię nostrę panem nobis da
3 הב לן לחמא דסונקנן כליום: 4 ושבוק לן חטהין
in tentationē inducas nos & ne nobis qui debēt oībus remittim⁹ enim nos etiā
אף חנן גיר שבקן לכל דחיבין לן ולא תעלן לנסיונא
cui sit ex vobis quis eis & dixit malo à libera nos sed
אלא פרוקין מן בישא: 5 ואמר להון מנו מנכון דאית לה
amice mi ei & dicat noctis in medio ad eum & veniat amicus
רחמא ונאזל לותה בפלגות לליא ונאמר לה רחמי
ex ad me venit amicus quia placentas tres mutua mihi
אשאלני תלת נריצן: 6 מטל דרחמא אתא לותי מן
amicus ei⁹ & ipse ei quod apponam aliquid mihi & nō est itinere
אורחא ולית לי מדם דאסים לה: 7 והו רחמה
ipsū clausū est ostium quia ecce mihi molestus ne ei & dicat respōd. intus ab
מן לגו נענא ונאמר לה לא תהריני דהא תרעא אחיד הו
tibi & dem vt surgam ego possum non in lecto mecū & filij mei
ובני עמי בערסא לא משכח אנא דאקום ואתל לך:
propter ei dederit non amicitiam propter quòd si vobis ego dico
8 אמר אנא לכון דאן מטל רחמותא לא נתל לה מטל
dicens ego etiam ei requiritur quantum & dabit surget importuni.
יציפותא נקום ונתל כמא דמתבעא לה: 9 אף אנא אמר
pulsate & inuenietis quærite vobis & dabitur petite vobis sum
אנא לכון שאלו ונתיהב לכון בעו ותשכחון קושו
vobis & aperietur
ונתפתח לכון:

1 Et factum est, cùm esset in quodam loco orās, vt cessauit, dixit vnus ex discipulis eius ad eum, Domine, doce nos orare, sicut docuit & Ioānes discipulos suos.

2 Et ait illis, Cùm oratis dicite, Pater, sanctificetur nomen tuum. Adueniat regnum tuum. Fiat voluntas tua sicut in cælo & in terra.

3 Panem nostrum quotidianum da nobis hodie.

4 Et dimitte nobis peccata nostra, siquidem & nos dimittimus omni debenti nobis. Et ne nos inducas in tentationem.

5 Et ait ad illos, Quis vestrū habebit amicum, & ibit ad illum media nocte, & dicet illi, Amice, commoda mihi tres panes:

6 Quoniam amicus meus venit de via ad me, & non habeo quod ponam ante illū.

7 Et ille déintus respondēs dicat, Noli mihi molestus esse, iam ostium clausum est, & pueri mei mecum sunt in cubili: non possem surgere & dare tibi.

8 Et si ille perseuerauerit pulsans: dico vobis, & si non dabit illi surgens, eo quòd amicus eius sit, propter improbitatem tamen eius surget, & dabit illi quotquot habet necessarios.

9 Et ego dico vobis, Petite, & dabitur vobis: quærite, & inuenietis: pulsate, & aperietur vobis.

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευχόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέ τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν,
κύριε, δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. 2 εἶπε δὲ αὐτοῖς, ὅταν
προσεύχησθε, λέγετε, Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέ-
λημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. 3 τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ᾽ ἡμέραν.
4 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρα-
σμόν· ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. 5 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, τίς ἐξ ὑμῶν ἕξει φίλον, καὶ πορεύσεται πρὸς
αὐτὸν μεσονυκτίου, καὶ εἴπῃ αὐτῷ, φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρτους· ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρός με, καὶ οὐκ
ἔχω ὃ παραθήσω αὐτῷ· 7 κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς εἴπῃ, μή μοι κόπους πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ
τὰ παιδία μου μετ᾽ ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι. 8 λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐ-
τῷ ἀναστάς, διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ φίλον, διά γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρῄζει. 9 κἀγὼ ὑμῖν
λέγω, αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν.

10 Omnis enim qui petit, accipit: & qui quęrit, inuenit: & pulsanti aperietur.

11 Quis autem ex vobis patrem petit panem, nunquid lapidem dabit illi? Aut piscẽ, nunquid pro pisce serpentẽ dabit illi?

12 Aut si petierit ouum, nũquid porriget illi scorpionẽ?

13 Si ergo vos cùm sitis mali, nostis bona data dare filiis vestris, quantò magis Pater vester cælestis dabit Spiritum bonum petentibus se?

14 Et erat eiiciens dæmonium, & illud erat mutum. Et cùm eiecisset dęmonium, locutus est mutus: & admiratæ sunt turbæ.

15 Quidam autem ex eis dixerunt, In Beelzebub principe dæmoniorum eiicit dæmonia.

16 Et alij tentantes, signum de cælo quęrebant ab eo.
17 Ipse autẽ vt vidit cogitationes eorũ, dixit eis, Omne regnum in se diuisum, desolabitur, & domus supra domum cadet.

18 Si autem & Sntanas in seipsum diuisus est, quomodo stabit regnum eius? qu a dicitis in Beel-zebub me eiicere dæmonia.

aperitur & qui pulsat inuenit & qui quærit accipit qui petit enim omnis
10 כל גיר דשאל נסב ודבעא משכח ודנקש מתפתח
panem filius à quo petit pater ex vobis enim quis
לה: 11 אינא גיר מנכון אבא דנשאליוהי ברה לחמא
pro nunquid petierit ab eo piscem etsi ei porriget lapidem nunquid
למא כאפא מושט לה ואן נונא נשאליוהי למא חלף
nunquid petierit ab eo ouum etsi ei porriget serpentem pisce
נונא חויא מושט לה: 12 ואן ברתא נשאליוהי למא
sitis cùm mali vos etsi ei porriget scorpionem
עקרבא מושט לה: 13 ואן אנתון דבישא אנתון
quanto filiis vestris dare bona dona estis scitis
ידעין אנתון מוהבתא טבתא למתל לבניכון כמא
iis sanctitatis spiritum dabit cœlis de pater vester magis
יתיר אבוכון מן שמיא נתל רוחא דקודשא לאילין
cum q rogant
דשאלין לה:

ieiunij sextæ hebdomadis in sabbatho tertia die
דיום תלתא בשבא דשבתא דו דצומא

illud exisset vt cùm fuit mutum quod erat dæmonium eiecisset &
14 וכד מפק שאדא דאיתוהי חרשא הוא וכד נפק הו
verò homines turbæ & admiratæ sunt mutus ipse loquetur dæmonio
שאדא מלל הו חרשא ואתדמרו כנשא: 15 אנשא דין
dæmonia iste eiicit dęmoniorũ principe in Beelzebub dicebant ex
מנהון אמרו בבעלזבוב רישא דדיוא מפק הנא דיוא:
erant petentes cælo è signum cum tentarent cùm verò alij
16 אחרנא דין כד מנסין לה אתא מן שמיא שאלין הוו
omne eis dixit cogitationes eorum qui sciebat verò Iesus ab
מנה: 17 ישוע דין דידע הוא מחשבתהון אמר להון כל
seipsam quę cõtra & domus vastabitur seipsum contra diuisum regnum
מלכו דתתפלג על נפשה תחרב וביתא דעל קנומה
stabit quomodo diuisus est seipsum in Satanas etsi cadet diuisũ
מתפלג נפל: 18 ואן סטנא על נפשה אתפלג איכנא תקום
dæmonia ego eiicio ꝙ per Beelzebub estis quia dicẽtes regnum
מלכותה דאמרין אנתון דבבעלזבוב מפק אנא דיוא:

10 πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται. 11 τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτή-
σει υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; εἰ καὶ ἰχθύν, μὴ ἀντὶ ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; 12 ἢ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ὠόν, μὴ
ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον; 13 εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες, οἴδατε ἀγαθὰ δόματα διδόναι τοῖς τέκνοις
ὑμῶν, πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν; 14 καὶ ἦν ἐκβάλλων δαι-
μόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν. ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.
15 τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον, ἐν Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. 16 ἕτεροι δὲ πει-
ράζοντες σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ. 17 αὐτὸς δὲ εἰδὼς τὰ διανοήματα αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς, πᾶ-
σα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον, πίπτει. 18 εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυ-
τὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε, ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμόνια.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN